

¹Als nun Abram neunundneunzig Jahre alt war, erschien ihm der HERR und sprach zu ihm: Ich bin der allmächtige Gott; wandle vor mir und sei fromm.²Und ich will meinen Bund zwischen mir und dir machen und ich will dich gar sehr mehren.³Da fiel Abram auf sein Angesicht. Und Gott redete weiter mit ihm und sprach:⁴Siehe, ich bin's und habe meinen Bund mit dir, und du sollst ein Vater vieler Völker werden.⁵Darum sollst du nicht mehr Abram heißen, sondern Abraham soll dein Name sein; denn ich habe dich gemacht zum Vater vieler Völker⁶und will dich gar sehr fruchtbar machen und will von dir Völker machen, und sollen auch Könige von dir kommen.⁷Und ich will aufrichten meinen Bund zwischen mir und dir und deinem Samen nach dir, bei ihren Nachkommen, daß es ein ewiger Bund sei, also daß ich dein Gott sei und deines Samens nach dir,⁸und ich will dir und deinem Samen nach dir geben das Land, darin du ein Fremdling bist, das ganze Land Kanaan, zu ewiger Besetzung, und will ihr Gott sein.⁹Und Gott sprach zu Abraham: So halte nun meinen Bund, du und dein Same nach dir, bei ihren Nachkommen.¹⁰Das ist aber mein Bund, den ihr halten sollt zwischen mir und euch und deinem Samen nach dir: Alles, was männlich ist unter euch, soll beschnitten werden.¹¹Ihr sollt aber die Vorhaut an eurem Fleisch beschneiden. Das soll ein Zeichen sein des Bundes zwischen mir und euch.¹²Ein jegliches Knäblein, wenn's acht Tage alt ist, sollt ihr beschneiden bei euren Nachkommen.¹³Beschnitten werden soll alles Gesinde, das dir daheim geboren

¹وَلَمَّا كَانَ أَبْرَامُ ابْنُ تِسْعٍ وَتِسْعِينَ سَنَةً طَهَرَ الرَّبُّ لَأَبْرَامَ وَقَالَ لَهُ، أَنَا إِلَهُ الْقَدِيرِ. سِرْ أَمَامِي وَكُنْ كَامِلًا،²فَأَجْعَلَ عَهْدِي بَيْنِي وَبَيْنَكَ، وَأَكْثَرَكَ كَثِيرًا جَدًّا.³فَسَقَطَ أَبْرَامُ عَلَى وَجْهِهِ. وَقَالَ اللَّهُ لَهُ،⁴أَمَّا أَنَا فَهُوَذَا عَهْدِي مَعَكَ، وَتَكُونُ أَبَا لْجُمْهُورٍ مِنَ الْأُمَمِ،⁵فَلَا يُدْعَى اسْمُكَ بَعْدَ أَبْرَامَ بَلْ يَكُونُ اسْمُكَ إِبْرَاهِيمَ، لِأَنِّي أَجْعَلُكَ أَبَا لْجُمْهُورٍ مِنَ الْأُمَمِ.⁶وَأُثْمِرُكَ كَثِيرًا جَدًّا، وَأَجْعَلُكَ أُمًّا، وَمُلُوكٌ مِنْكَ يَخْرُجُونَ.⁷وَأَقِيمَ عَهْدِي بَيْنِي وَبَيْنَكَ وَبَيْنَ تَسْلِكَ مِنْ بَعْدِكَ فِي أَجْيَالِهِمْ عَهْدًا أَبَدِيًّا، لَأَكُونَ إِلَهًا لَكَ وَلِتَسْلِكَ مِنْ بَعْدِكَ.⁸وَأَعْطِي لَكَ وَلِتَسْلِكَ مِنْ بَعْدِكَ أَرْضَ غُرْتِكَ، كُلَّ أَرْضِ كَنْعَانَ مِلْكًا أَبَدِيًّا. وَأَكُونُ إِلَهُهُمْ.⁹وَقَالَ اللَّهُ لإِبْرَاهِيمَ، وَأَمَّا أَنْتَ فَتَحْقُقْ عَهْدِي، أَنْتَ وَتَسْلُوكَ مِنْ بَعْدِكَ فِي أَجْيَالِهِمْ.¹⁰هَذَا هُوَ عَهْدِي الَّذِي تَحْقُقُونَهُ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ، وَبَيْنَ تَسْلِكَ مِنْ بَعْدِكَ، يُخْتَنُ مِنْكُمْ كُلُّ ذَكَرٍ،¹¹فَتُخْتَنُونَ فِي لَحْمِ غُرْتِكُمْ، فَيَكُونُ عَلَامَةً عَهْدِ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ.¹²ابْنُ ثَمَانِيَةِ أَيَّامٍ يُخْتَنُ مِنْكُمْ كُلُّ ذَكَرٍ فِي أَجْيَالِكُمْ، وَلِيذُ النِّبْتِ، وَالْمُتَبَاعِ بِفَضْتِهِ مِنْ كُلِّ ابْنِ غَرِبٍ لَيْسَ مِنْ تَسْلِكَ.¹³يُخْتَنُ خِتَانًا وَلِيذُ بَيْنِكَ وَالْمُتَبَاعِ بِفَضْتِهِ، فَيَكُونُ عَهْدِي فِي لَحْمِكُمْ عَهْدًا أَبَدِيًّا.¹⁴وَأَمَّا الذَّكَرُ الْأَعْلَفُ الَّذِي لَا يُخْتَنُ فِي لَحْمِ غُرْتِهِ فَتَقْطَعُ تِلْكَ النَّفْسُ مِنْ شَعْبِهَا. إِنَّهُ قَدْ تَكَتَ عَهْدِي.¹⁵وَقَالَ اللَّهُ لإِبْرَاهِيمَ، سَارَائِي امْرَأَتُكَ لَا تَدْعُو اسْمَهَا سَارَائِي، بَلْ اسْمُهَا سَارَةُ. وَأَبَارِكُهَا وَأَعْطِيكَ أَيْضًا مِنْهَا أَبْنَاءً. أَبَارِكُهَا فَتَكُونُ أُمًّا، وَمُلُوكٌ شُعُوبٌ مِنْهَا يَكُونُونَ.¹⁷فَسَقَطَ إِبْرَاهِيمُ عَلَى وَجْهِهِ وَصَحَّ، وَقَالَ فِي قَلْبِهِ، هَلْ يُولَدُ لَابْنٍ مَتَى سَنَةٍ. وَهَلْ تِلْدُ سَارَةُ وَهِيَ بِنْتُ تِسْعِينَ سَنَةً..¹⁸وَقَالَ إِبْرَاهِيمُ لِلَّهِ، لَيْتَ إِسْمَاعِيلَ يَعْيشَ أَمَامَكَ.¹⁹فَقَالَ اللَّهُ، بَلْ سَارَةُ امْرَأَتُكَ تِلْدُ لَكَ ابْنًا وَتَدْعُو اسْمَهُ إِسْحَاقَ. وَأَقِيمَ عَهْدِي مَعَهُ عَهْدًا أَبَدِيًّا لِيَسْلِيَهُ مِنْ بَعْدِهِ.²⁰وَأَمَّا إِسْمَاعِيلُ فَقَدْ سَمِعْتُ لَكَ فِيهِ. هَا أَنَا أَبَارِكُهُ وَأُثْمِرُهُ وَأَكْثَرُهُ كَثِيرًا جَدًّا. إِنِّي عَشَرَ رِئِيسًا تِلْدُ، وَأَجْعَلُهُ أُمَّةً كَبِيرَةً.²¹وَلَكِنْ عَهْدِي أَقِيمُهُ مَعَ إِسْحَاقَ الَّذِي تِلْدُهُ لَكَ سَارَةُ فِي هَذَا الْوَقْتِ فِي السَّنَةِ الْآتِيَةِ.²²فَلَمَّا فَرَغَ مِنَ الْكَلَامِ مَعَهُ صَعِدَ اللَّهُ عَنْ إِبْرَاهِيمَ.²³فَأَخَذَ إِبْرَاهِيمُ إِسْمَاعِيلَ ابْنَهُ، وَجَمِيعَ وَلَدَانِ بَيْتِهِ، وَجَمِيعَ الْمُتَبَاعِينَ بِفَضْتِهِ، كُلُّ ذَكَرٍ مِنْ أَهْلِ بَيْتِ إِبْرَاهِيمَ، وَخَتَنَ لَحْمَ غُرْتِهِمْ فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ عَيْنِهِ كَمَا كَلَّمَهُ اللَّهُ.²⁴وَكَانَ إِبْرَاهِيمُ ابْنُ تِسْعٍ وَتِسْعِينَ سَنَةً حِينَ خَتَنَ فِي لَحْمِ

oder erkaufte ist. Und also soll mein Bund an euer Fleisch sein zum ewigen Bund.¹⁴ Und wo ein Mannsbild nicht wird beschnitten an der Vorhaut seines Fleisches, des Seele soll ausgerottet werden aus seinem Volk, darum daß es meinen Bund unterlassen hat.¹⁵ Und Gott sprach abermals zu Abraham: Du sollst dein Weib Sarai nicht mehr Sarai heißen, sondern Sara soll ihr Name sein.¹⁶ Denn ich will sie segnen, und auch von ihr will ich dir einen Sohn geben; denn ich will sie segnen, und Völker sollen aus ihr werden und Könige über viele Völker.¹⁷ Da fiel Abraham auf sein Angesicht und lachte, und sprach in seinem Herzen: Soll mir, hundert Jahre alt, ein Kind geboren werden, und Sara, neunzig Jahre alt, gebären?¹⁸ Und Abraham sprach zu Gott: Ach, daß Ismael leben sollte vor dir!¹⁹ Da sprach Gott: Ja, Sara, dein Weib, soll dir einen Sohn gebären, den sollst du Isaak heißen; denn mit ihm will ich meinen ewigen Bund aufrichten und mit seinem Samen nach ihm.²⁰ Dazu um Ismael habe ich dich auch erhört. Siehe, ich habe ihn gesegnet und will ihn fruchtbar machen und mehren gar sehr. Zwölf Fürsten wird er zeugen, und ich will ihn zum großen Volk machen.²¹ Aber meinen Bund will ich aufrichten mit Isaak, den dir Sara gebären soll um diese Zeit im andern Jahr.²² Und er hörte auf, mit ihm zu reden. Und Gott fuhr auf von Abraham.²³ Da nahm Abraham seinen Sohn Ismael und alle Knechte, die daheim geboren, und alle, die erkaufte, und alles, was männlich war in seinem Hause, und beschnitt die Vorhaut an ihrem Fleisch ebendesselben Tages, wie ihm Gott

عُرْلَيْهِ،²⁵ وَكَانَ إِسْمَاعِيلُ ابْنُ ابْنِ ثَلَاثَ عَشْرَةَ سَنَةً حِينَ خُتِنَ فِي لَحْمِ عُرْلَيْهِ.²⁶ فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ عَيْنِهِ خُتِنَ إِبْرَاهِيمُ وَإِسْمَاعِيلُ ابْنُهُ.²⁷ وَكُلُّ رَجُلٍ رَجُلًا بَيْنَهُ وَلَدَانِ الْبَيْتِ وَالْمُتَبَاعِينَ بِالْفِصَّةِ مِنْ ابْنِ الْغَرِيبِ خُتِنُوا مَعَهُ.

gesagt hatte.²⁴ Und Abraham war neunundneunzig Jahre alt, da er die Vorhaut an seinem Fleisch beschnitt.²⁵ Ismael aber, sein Sohn, war dreizehn Jahre alt, da seines Fleisches Vorhaut beschnitten ward.²⁶ Eben auf einen Tag wurden sie alle beschnitten, Abraham, sein Sohn Ismael,²⁷ und was männlich in seinem Hause war, daheim geboren und erkaufte von Fremden; es ward alles mit ihm beschnitten.